

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende regler om totalisatorspil findes i lov nr. 145 af 31. marts 1950 med en mindre ændring i medfør af lov nr. 171 af 7. juni 1958. I henhold til førstnævnte lov må totalisatorspil kun finde sted på grundlag af bevilling, udfærdiget af

finansministeren og mod erlæggelse af en afgift til det offentlige, hvilken afgift beregnes af den samlede indskudssum i totalisatoren for hver enkelt dag efter følgende skala:

Indskudssummens størrelse i kr.	Afgiften.
ikke over 25.000.....	10 pct.
over 25.000 men ikke over 50.000.....	2.500 kr. af 25.000 kr. + 15 - af resten
- 50.000 - - - 100.000.....	6.250 - - 50.000 - + 20 - - -
- 100.000 - - - 150.000.....	16.250 - - 100.000 - + 25 - - -
- 150.000	28.750 - - 150.000 - + 30 - - -

Afgiften kan dog ikke overstige 25 pct. af indskudssummen.

Denne skala blev fastlagt i 1950, og den indebar en nedsættelse i afgiften i forhold til hidtil gældende regler, idet man tilsigtede at yde væddeløbsforeningerne en støtte derigennem, at den del af indskudssummerne i totalisatoren, som det offentlige gennem afgiftsnedsættelse gav afkald på, tilfaldt foreningerne (bevillingshaverne).

Ved lov nr. 171 af 7. juni 1958 gennemførtes en nedsættelse af totalisatorafgiften, svarende til 10 pct. af indskudssummen på vinder- og pladsspil, således at halvdelen af nedsættelsen kom spillerne ved vinder- og pladsspil til gode, medens den resterende halvdel kom bevillingshaverne til gode.

Denne lempelse gennemførtes, efter at det af hestesports- og cyklevæddeløbsforeningerne var påvist, at deres økonomiske forhold gjorde det påkrævet, at der skete en lempelse af afgiften.

Fra de nævnte foreninger er det nu igen med styrke gjort gældende, at deres økonomiske forhold som følge af den i årenes løb skete stigning i udgifterne til banernes drift og løbenes afholdelse er blevet forringet i en sådan grad, at en generel lempelse af totalisatorafgiften er påtrængende nødvendig, hvilket specielt gælder for så vidt angår de små baner, der har vanskeligt ved at klare sig økonomisk.

Det er af væddeløbsforeningerne endvidere anført, at progressionen i den gældende skala for afgiftens beregning bevirker, at der ved omsætninger udover 150.000 kr. fremkommer et for ringe udbytte til foreningerne.

For at bøde herpå foreslås det ved nærværende lovforslag, at heste- og cyklevæddeløbsbanerne fritages for afgift af omsætninger, der ikke overstiger 15.000 kr., samt at skalaen ændres således, at der

for omsætninger mellem 150.000 kr. og 425.000 kr. (hvor reglen om, at afgiften ikke kan overstige 25 pct. af indskudssummen, bliver effektiv) gennemføres en afgiftsnedsættelse, der maksimalt vil andrage 5.000 kr. pr. løbedag.

Til belysning af forslagets virkninger kan følgende eksempler anføres:

totalisator- omsætning:	afgift efter nugældende skala:	afgift efter forslagets skala:
200.000 kr.	43.750 kr.	41.250 kr.
250.000 -	58.750 -	53.750 -
300.000 -	73.750 -	68.750 -
350.000 -	87.500 -	83.750 -
400.000 -	100.000 -	98.750 -

Anvendt på totalisatoromsætningen i 1962 vil den foreslåede lempelse andrage i alt ca. 568.000 kr., hvoraf ca. 254.000 kr. falder på de to københavnske travbaner. Provenutabet ved at fratage afgift af omsætninger på under 15.000 kr. vedrørende heste- og cyklevæddeløb kan anslås til yderligere ca. 30.000 kr. årlig, hvoraf omkring halvdelen falder på de små cyklevæddeløbsbaner.

Da totalisatorafgiften deles med 92 pct. til statskassen og 8 pct. til vedkommende købstad- eller amtskommune, udgør provenutabet for statskassen således kun 92 pct. af ovennævnte beløb.

I lovens § 6 fastsættes følgende: hvor væddekampen finder sted på afgrænset bane, må indskud i totalisatoren kun ske indenfor væddeløbsbanens område og i direkte tilknytning til kampen. Hvor væddekampen ikke foregår på afgrænset bane, f. eks. kapflyvninger med brevduer, må indskud kun ske på et af politiet godkendt sted og kun på selve dagen for kampen eller med politiets tilladelse den forudgående dag.